

Publicerad 2018-10-14 15:04 av Karl Göte Simon Eriksson

Att drunkna i sig själv

Vaknade mitt i natten

Täcket var blöt som en vattenpöl

Det var säkert svartekatten?

Kan ha varit whiskeytratten?

Kände hur min kropp bara frös i en flod

dök men simmade upp

Tog mig mod, Men tappade hatten

Kämpa i sitt eget blod

Livets långa prov

Fan är törstig

Jag dricker sista slatten Får då syn på svartekatten

Tog mig upp på land,

fick en hjälpande hand

Hitta sedan tillbaks till verkligheten

Men Allt försvann

Måste se

helheten

att ge allt är allt jag har

allt jag kan

Hjärtat i min vänstra hand för högra är i brand

Råkat sår

råkat sova

råkat slå

Ingen metafor ”endast salt läker sår”

Snälla Blås inte sönder ditt inre

Allt du känner allt du brinner för

Låt det ge flimmer

Du finner tillslut ett sjukt svar När du hinner komma på att

Poesi är från geni till ett annat geni

Man måste gemensamt

våga
förstå,
Våga
tolka,
Våga
ge råd

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Karl Göte Simon Eriksson med Poeter.se id #105619 innehar upphovsrätten